

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
ДВНЗ «КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА»
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА
ШЕВЧЕНКА
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ЛЬВІВСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СТАТИСТИКИ, ОБЛІКУ ТА АУДИТУ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕТОДОЛОГІЧНА РАДА З БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ПРИ
МІНІСТЕРСТВІ ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ БУХГАЛТЕРІВ І АУДИТОРІВ УКРАЇНИ
СПІЛКА АУДИТОРІВ УКРАЇНИ**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
всеукраїнської науково-практичної конференції
«БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, ОПОДАТКУВАННЯ ТА КОНТРОЛЬ В
УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ»
присвяченої 60-річчю
кафедри обліку та оподаткування**

10-11 жовтня 2019 року

Україна, м. Київ

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг». URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1219-11>
2. Методичні рекомендації щодо проведення внутрішнього аудиту фінансових установ, затверджені розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 27 вересня 2005 р. № 4660.
3. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Стандартів внутрішнього аудиту» від 04.10.2011 р. № 1247.
4. Немченко В.В. Практичний курс внутрішнього аудиту : [підручник] / В.В. Немченко, В. П. Хомутенко, А. В. Хомутенко; за ред. В. В. Немченко. К. : Центр учбової літератури, 2008. 240 с.
5. Розпорядження Про схвалення Концепції розвитку державного внутрішнього фінансового контролю» від 22 жовтня 2008 р. № 1347-р.

УДК 657.6:338.1

Мулик Я.І.

Вінницький національний аграрний університет,
к.е.н., доцент, доцент кафедри аудиту та державного контролю

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ З МЕТОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

В умовах міжнародної економічної інтеграції питання забезпечення економічної безпеки держави набувають характерного значення, оскільки виникнення в ній соціально-економічних проблем, як правило, спричинено неспроможністю держави здійснювати превентивні заходи. Враховуючи це, державі слід забезпечувати такий рівень безпеки, який буде передбачати внутрішню та зовнішню стійкість, притік інвестицій, ріст податкових надходжень, поліпшення конкурентоспроможності, що створить підґрунтя для забезпечення достатнього рівня економічної безпеки.

На сьогодні в Україні побудовано національну систему державного фінансового контролю, проте в ній є деякі протиріччя та недоліки. Фінансовий контроль, як важливий чинник забезпечення економічної безпеки, нині використовується частково. Відтак, питання фінансового контролю виконання економічних заходів стимулювання розвитку регіонів, розроблення напрямів підвищення його дієвості з метою забезпечення економічної безпеки є актуальними.

Раціональна організація та ефективна діяльність фінансового контролю – це цінне завдання економічної політики держави, що сприяє дотриманню національних інтересів, поліпшенню управління державними ресурсами, розвитку ринкової економіки тощо.

З метою забезпечення економічної безпеки держави, існує необхідність розвитку системи фінансового контролю з огляду на об'єктивну потребу створення відповідної противаги існуючим загрозам у фінансовій системі, зокрема щодо зменшення обсягів та кількості бюджетно-фінансових зловживань та злочинів; покращення рівня фінансової дисципліни у використанні бюджетних коштів; забезпечення надходжень до бюджету податків, зборів та обов'язкових платежів в контексті змін до бюджетного та податкового законодавства; посилення відповідальності учасників бюджетного процесу та ін. [1, с. 65-66].

Вчені, що досліджують особливості організації державного фінансового контролю, шляхи його реформування, визначають також його недоліки. Їх можна зазначити наступні:

1) недостатність чисельності підрозділів контролю у Державній аудиторській службі, а також незабезпечення організаційної та/або функціональної незалежності таких підрозділів;

2) недосконалість внутрішньої та зовнішньої методологічної бази з питань проведення державного фінансового контролю;

3) недоліки в частині повноти аудиторських дій, якості документування проведених перевірок та обґрунтованості висновків за їх результатами;

4) відсутність належної нормативно-правової бази в частині здійсненняДФК [2, с.16].

Держава фактично втратила координуючу роль у формуванні політики щодо контролю за державними фінансовими ресурсами та майном. Можна з впевненістю констатувати про наявність комплексу загроз у фінансово-кредитній сфері внаслідок не врахування ролі державного фінансового контролю у забезпеченні економічної безпеки держави.

Нівелювання загроз і принцип превентивності передбачають дочасне виявлення загроз, їх завчасне упередження за допомогою економічних, організаційних, нормативно-правових, адміністративних та інституційних важелів, з використанням декількох прогнозних сценаріїв забезпечення безпеки [3, с. 180]. Це підштовхує до розвитку, реформування та росту ефективності державного фінансового контролю. Його удосконалення може стати запорукою дієвої діяльності державних фінансів, успіхів у самодостатності регіонів та галузей економіки, збільшення захищеності фінансових інтересів громадян, суб'єктів господарювання та держави, тощо.

Підтримуємо інших дослідників і вважаємо, що напрямками реформування державного фінансового контролю можуть бути:

– формування єдиних концептуальних засад організації державного фінансового контролю, виходячи з сучасних умов розвитку економіки України;

– створення єдиного правового поля розвитку системи державного фінансового контролю та законодавчого закріплення за його суб'єктами контрольних функцій;

- формування нових і удосконалення діючих процедур державного фінансового контролю;
- удосконалення методик державного фінансового контролю;
- оптимізація організаційних структур державного фінансового контролю;
- удосконалення кадрового забезпечення системи державного фінансового контролю, створення сучасної науково-дослідної і навчальної бази за міжнародними зразками;
- створення адекватної сучасним умовам інформаційно-комунікаційної інфраструктури;
- покращення матеріально-технічного і фінансового забезпечення функціонування системи державного фінансового контролю [4].

Отже, дотримання економічної безпеки держави має бути серйозним завданням для всіх галузей влади: законодавчої, судової, виконавчої та забезпечуватись твердою координацією усіх суб'єктів господарювання в сфері дотримання безпеки через складові та механізми контролю за рухом економічних процесів та застосовуванням державних фінансів.

Список використаних джерел:

1. Ключка С. С. Державний фінансовий контроль у системі економічної безпеки держави: дис. ... канд. екон. наук : 08.00.03 / Ін-т законодавства Верховної Ради України. Київ, 2018. 235.
2. Здирко Н. Г., Шевчук О.Д. Державний фінансовий контроль в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики : всеукраїнський науково-виробничий журнал*. 2018. № 5 (33). С. 7-24.
3. Онищенко С. В., Маслій О.А. Організаційно-економічний механізм упередження загроз бюджетній безпеці економіки. *Науковий вісник Полісся*. 2017. № 1(1). С. 176-184.
4. Піхоцький В. Функціонування системи державного фінансового контролю та її удосконалення. *Демократичне врядування*. 2012. Вип. 10. URL: <http://www.lvivacademy.com/visnik10/fail/Pikhotskyj.pdf>